

Folketingets Social- og Ældreudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2021 - 2848

Doknr.
407422

Dat4
03-05-2021

Folketingets Social- og Ældreudvalg har d. 19. marts 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 458 (alm. del) til social- og ældreministeren, som hermed besvares endeligt. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Trine Torp (SF).

Spørgsmål nr. 458:

"Vil ministeren redegøre for, hvilke forpligtelser hhv. opholdssted, kommune og Ungdomskriminalitetsnævnet har i sager, hvor unge anbragt på et opholdssted indtager stoffer?"

Svar:

Det forudsættes i svaret, at der er tale om unge, der er anbragt efter afgørelse truffet i Ungdomskriminalitetsnævnet.

Reglerne om Ungdomskriminalitetsnævnet er fastsat i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, som hører under Justitsministeriets område. Der er indhentet bidrag fra Justitsministeriet til brug for besvarelsen af spørgsmålet.

Justitsministeriet har oplyst følgende:

"1. Ungdomskriminalitetsnævnet træffer afgørelse i sager om børn og unge i alderen 10-14 år, som har opholdstilladelse eller i øvrigt fast, lovligt ophold i Danmark, og som er mistænkt for personfarlig kriminalitet, eller som er mistænkt for anden alvorlig kriminalitet og samtidig vurderes at være i risiko for at begå yderligere kriminalitet.

Nævnet træffer desuden afgørelse i sager om unge i alderen 15-17 år, som har opholdstilladelse eller i øvrigt fast, lovligt ophold i Danmark, og som er dømt for personfarlig kriminalitet, eller som er dømt for anden alvorlig kriminalitet og samtidig vurderes at være i risiko for at begå yderligere kriminalitet.

Ungdomskriminalitetsnævnet træffer endelig i visse tilfælde afgørelse på ny i sager, hvor nævnet tidligere har truffet afgørelse, herunder i sager om genoptagelse, ændring af anbringelsessted, genbehandling og hjemgivelse.

2. Tilsynet med Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelser er beskrevet i "Ud af kriminalitet og tilbage i trivsel – håndbog til behandling af sager omfattet af lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet", som er udgivet af Justitsministeriet og det tidligere Social- og Børneministerium.

Som det er beskrevet i håndbogen, varetages tilsynet med barnet eller den unge af ungekriminalforsorgen og kommunalbestyrelsen.

Ungekriminalforsorgen fører tilsyn med efterlevelsen af Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse. Ungekriminalforsorgen fører således tilsyn med, at barnet eller den unge efterlever de forpligtelser, der følger af afgørelsen.

Ungekriminalforsorgens tilsyn består således af et generelt tilsyn med efterlevelsen af afgørelsen.

Senest syv dage efter mødet i Ungdomskriminalitetsnævnet afholder ungekriminalforsorgen det første tilsynsmøde med barnet eller den unge og forældremyndighedsindehaverne. På dette møde deltager også en repræsentant fra barnets eller den unges ansvarlige kommune, som fortsat fører det personrettede tilsyn med barnet eller den unge.

Ungekriminalforsorgen skal endvidere mindst en gang om måneden kontakte barnets eller den unges ansvarlige kommune med henblik på at udveksle informationer, der er nødvendige for tilsynet med barnet eller den unge.

Kommunalbestyrelsen vil på samme måde, som gælder for foranstaltninger efter lov om social service, skulle føre et løbende tilsyn med børn og unge, der er pålagt en straksreaktion eller er i et forbedringsforløb.

Kommunen fører dermed også i disse sager, hvor afgørelsen er truffet af Ungdomskriminalitetsnævnet, det personrettede tilsyn med barnet eller den unge og gennemfører opfølgning i forhold til indsatsen. Tilsynet indebærer bl.a., at kommunen skal vurdere, om de fastsatte foranstaltninger fortsat opfylder deres formål, herunder om barnet eller den unge profiterer af indsatsen.

Kommunens tilsyn med børn og unge, der har fået fastsat foranstaltninger af Ungdomskriminalitetsnævnet, følger reglerne i §§ 70 og 148 i lov om social service. Kommunens tilsyn vil således skulle gennemføres på samme måde som efter lov om social service.

Bliver kommunen i forbindelse med det løbende tilsyn opmærksom på, at et barn eller en ung har behov for en ændring af indsatsen, kan kommunen – afhængigt af, hvad der skal ændres – fastsætte supplerende foranstaltninger eller genindbringe sagen for Ungdomskriminalitetsnævnet.

Kommunens og ungekriminalforsorgens tilsyn foregår sideløbende, så det sikres, at barnet eller den unge efterlever afgørelsen, samt at de fastsatte foranstaltninger til enhver tid opfylder deres formål.

Ungekriminalforsorgen og kommunen vil kunne have behov for at koordinere tilsynsarbejdet, og ungekriminalforsorgen vil under alle omstændigheder mindst en gang om måneden kontakte kommunen med henblik på herpå.

Der vil også løbende kunne udveksles oplysninger om barnets eller den unges trivsel med henblik på at sikre, at indsatsen opfylder sit formål.

Bliver ungekriminalforsorgen opmærksom på, at der er behov for en ændret indsats, vil ungekriminalforsorgen kunne gøre kommunen opmærksom herpå. Ungekriminalforsorgen vil herudover også kunne genindbringe en sag for

Ungdomskriminalitetsnævnet. Ungekriminalforsorgen vil derimod ikke kunne ændre foranstaltningerne.”

Den af Justitsministeriet omtalte håndbog kan findes på Ungdomskriminalitetsnævnets hjemmeside her:

<https://ungdomskriminalitetsnaevnet.dk/wp-content/uploads/2019/02/ud-af-kriminalitet-og-tilbage-i-trivsel-haandbog-til-behandling-af-sager-omfattet-af-lov-om-bekaempelse-af-ungdomskriminalitet.pdf>

Det kan i forlængelse af Justitsministeriets svar oplyses, at anbringelsesstedet, og herunder også opholdssteder, efter serviceloven har ansvaret for den daglige omsorg, personlige støtte, socialpædagogiske rådgivning og behandling af det anbragte barn eller den anbragte unge, på baggrund af barnets eller den unges konkrete behov og efter nærmere aftale med kommunen herom. Det forudsættes i den forbindelse, at anbringelsesstedet informerer kommunalbestyrelsen om barnets forhold, herunder barnets trivsel og udvikling.

I forhold til stofmisbrug, kan personale på opholdssteder efter betingelserne i § 5 i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge desuden anvende rusmiddeltest. Efter § 16 i samme lov kan lederen af et opholdssted, eller den, der bemyndiges hertil, uden retskendelse beslutte, at der skal foretages en undersøgelse af et anbragt barn eller en ungs person eller opholdsrum, hvis der er bestemte grunde til at antage, at barnet eller den unge er i besiddelse af effekter, der medfører at ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn ikke kan iagttages. Bestemmelserne i lov om voksenansvar skal sikre, at anbringelsesstedet kan gribe ind over for eksempelvis stofmisbrug, og dermed sikre barnets eller den unges sundhed og trivsel.

Såfremt personalet på et opholdssted bliver opmærksom på, at barn eller en ung anbragt på opholdsstedet indtager stoffer, vil det være opholdsstedets ansvar at sikre, at kommunen og ungekriminalforsorgen bliver opmærksom herpå, med henblik på, at der kan træffes de fornødne afgørelser, herunder, at sagen kan indbringes til fornyet behandling i Ungdomskriminalitetsnævnet.

Med venlig hilsen
Astrid Krag

